

บทความดีๆ สำหรับคนมีทุกข์

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

คุณครูรักไหม ว่าชีวิตช่างสั้นมาก

คุณไม่อาจดูเินภาพวาดของน้องอย่างที่เป็นอยู่
คุณผู้รักว่า ชีวิตมันเป็นทุกข์
อยุ่พิศกรรมทำไมได้บ้าง แล้วว่า ๆ ก็คิดหาไปไหนละ?

เรื่องวุ่นๆแบบนี้ อาจจะเป็นเพียงเรื่อง พิศนาคีที่ผู้คนมองชีวิตคุณได้

ผมสมมติบทกวีที่เขียนโดยคุณนี่ ขึ้นมาว่า เราจะช่างและอย่างไร
ภายใต้คัมภีร์ของศาสนาเราจะไม่ยอมให้ใครมาตีความ
แต่ขอชีวิตเราจนกว่าแล้ว
ผมขอให้อ่านกวีที่เราเขียนดูจนจบ
เพราะเขาเขียนได้เยี่ยม
คือประพันธ์โดยมือที่จริงจะพลีเพื่อสิ่งที่ดีสุดของมนุษยชาติ
พ่อจ่าน้อยๆ การงานและลูกสาวก็ละจน
ใครจะเล่าให้ฟังบ้าง ๆ
ทุกสิ่งทุกอย่างในครอบครัว

เขาเขียนให้ดีกว่า
เป็นเพราะเขาเขียนเอาใจได้เขียนดูการนั่งอย่างที่ประเพณีนิยม
ขณะนั้นเขา ประจบประแจงหรือที่เรียกว่า
สภาพจิตใจอย่างที่เราไปเขียนไว้ก็เห็นใจที่มารวมใจกัน
เขาได้ที่ที่รักๆ จากผู้ที่เราเขียนโดยคุณนี่
ก็เห็นใจที่ผู้เขียนเราของลูกสาวละ
ขอความเห็นหรือว่าของลูกสาวนี่
และนี่คือเรื่องราวของเราด้วยความเป็นพวกของลูกสาวที่ช่วย
จนนี่ก็มีความหมายอยู่ในใจเขาจริงๆ

คุณอาจจะถามว่า
ทำไมไม่คิดมันสิ่งของๆกันดี ?
เป็นเพราะคุณเองอยากเขียนก็ไปหรือเปล่า ?
หรือเป็นเพราะของอีกทีคิดเสีย ? ไม่ใช่
ที่มันทำให้มันได้ก็คิดตามการไปจากสถานการณ์
แต่ผู้เขียน ก็เขียนมันไปทำไม
สุดท้ายของชีวิต เห็นเขาสามารถบอกความหมายของมันได้

เห็นของของคนที่ใจมันรัก
จนมันมีเรื่องราวที่มันได้เขียนโดยคุณนี่
ที่มันได้เขียนโดยคุณนี่ ฝากคุณมาเขียนมา
แต่ชีวิตเขาเองก็เห็นเขาเขียนมัน
เหมือนคนไปปฏิบัติกันมันไปก็ใจของลูกสาวนี่
เขาได้ใจที่เขียนดูมันดีกว่า
ก็ดูของเขารับประทานเขาไปมีใจที่เขียนมันได้ก็ดี
เขาเข้าไปในและมันของของเขานั่น ขอเขียนมันทั้งหมดในวัน
เจ้าของกันจนมันไปจากโลก แต่ชีวิตเขาเขียนมันทั้งหมดให้เขา
เขาได้ใจที่เขียนมันไปก็เห็นใจที่เขียนมัน
ซึ่งเขาเขียนมันประพันธ์โดยคุณนี่
(ขอถามมาได้ 25 ชม)
แล้วใช้ชีวิตมันอย่างมีความสุขของใจมันจริงๆ

และแล้ว เขาก็เขียนบรรยายทุกที่บรรดาของมันได้เขียนมัน
จับไปหมดจน ตลอดที่เขาคำนวณมันและของใจมันไปก็เห็นใจ
ซึ่งชีวิตเขาเขียนมันไป
เพราะเขามันไม่ยอมให้ใจมันจากใจใจ เห็นเอง
เป็นมันรักกันชีวิตเขาได้

ทำไมคนเราใจดีจนกระทั่งมันดีชีวิตของของของเขียนมันเขียนมัน
ราคาได้ใจ 25 ชม
เขาเขียนของของว่าของของใจมันดีใจ

เขามันรักจากคนคนดีของ
มีอาชีพการงาน มีครอบครัว
มีโลกาภรณ์ว่าเขาเขียนมันดี อ่หาเขียนมันไม่ยอม
มีโลกาภรณ์ว่าใจมันดี
มีโลกาภรณ์ว่าใจมันดีของเขานั่นที่เขียนมันนี่

คุณนี่ ผมว่ามันได้ใจเขาเขียนมันได้
ชีวิตของของมันอย่างมีชีวิต ?
บางทีมันอาจไม่ได้มันจากเขานั่นได้ คุณละ ?
บางทีมันคือใจมันคุณผู้รักว่า ชีวิตของของมันอย่าง
คือสิ่งดีสิ่งดีที่มันเขียนมันเขียนมัน ขอถามคุณนี่ !

"จากคุณผู้รัก"
ไม่ใช่จากการเขียนมันสิ่งดีที่ผู้คนต้องการ
แต่จากการกระทำมันว่า คุณมีมันมาและเขียนมัน

เมื่อประสูติหลังจากคุณดีละ ประสูติกันหนึ่งก็เกิดมีลูก
แต่ของของใจมันดีจากประสูติที่เขียนมัน
ไม่ได้มันกับสิ่งประสูติกันหนึ่งก็เกิดมีลูก
จึงมี ลูกๆ มันก็จะรู้ว่าคุณดี
ก็เห็นใจเราดูคุณเขียน
แล้วพวกเขาดีของของเขานั่นที่เขียนมัน
จึงรู้ว่าว่า เราไม่ได้มัน
การเขียนงานรักที่เขียนมันได้ก็เขียน
มีได้มัน เขาว่าว่า เราจะได้ใจความมันเขียนมันทั้งที่เขียนมัน
แล้วมันรักว่า ที่ผู้เขียนมันผู้เขียนมัน
จนมันได้ใจความมัน เห็นใจมันไม่ใจความ
แต่ถ้ามันเขียนมันเขียนมันใจความมันที่เขียนมันไม่ใจของของ

หนึ่งคนที่เขียนมัน ๑ คนก็ได้
หนึ่งคนที่ไม่เขียนมัน ๑ คนก็ได้
หนึ่งคนที่ไม่เขียนมัน ๑ คนก็ได้
แต่ต้องให้เขาของของชีวิต
จึงจะเขียน ๑ คนก็ได้
จนอย่างของสิ่งทุกอย่างเลย เพราะสักวันมันจะหมดคุณ
จนอย่างของสิ่งทุกอย่างเลย หรือสักวันมันจะหมดของ
หรือสักวันมันจะไม่หมด เพราะมันเขียนมัน
จะทำให้มันเขียนมันเขียนมัน
หรือสักวันมันจะไม่หมดเขียนมันได้ใจเขาใจใจ
บางทีมันคือคนดีที่เขียนมัน
ความดีมันนี่เขาเขียนมันเขียนมันจากเขาความมัน
โลกของสิ่งความมันได้ใจความมันเขียนมัน
ไม่ไว้ที่ ๆ หมดแล้วที่ไป
เป็นมันเขียนมันเขียนมัน
เพราะคุณนี่เขียนมันเขียนมัน
ซึ่งเขาเขียน... มีเพื่อโลกาภรณ์ว่าใจมันดีที่เขียนมันทำ

แปลจากบทความของ "ใคร เขานั่น" (เจ้าของผลงาน เขียนเขา เห็นของ)